

X.

एवमुक्त्वा तु सुग्रीवो रामं दशरथात्मजं ।
 ध्यात्वा मुहूर्तं काकुत्स्थमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥
 य एष रावणो नाम सीतां हरति दुर्मतिः ।
 एष वीर्यवतां वीर्यमादत्ते राक्षसेश्वरः ॥ २ ॥
 देवदानवगन्धर्वयक्षरक्षोमहोरगाः ।
 मानवाश्चैव राजानो महाबलपराक्रमाः ॥ ३ ॥
 त्रैलोक्यविजयार्थाय युधि विक्रम्य निर्जिताः ।
 पितामहवरोत्सिक्तोऽगणयन्न हि किञ्चन ॥ ४ ॥
 एवंप्रभावो रक्षः स रावणो युधि दुर्जयः ।
 नित्यं तु बाली समये भ्राता मे वानरेश्वरः ॥ ५ ॥
 संध्यामुपासितुं याति समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ।
 गच्छन्तं चानुगच्छामि नित्यं भ्रातरमग्रजं ॥ ६ ॥
 अन्वेष्टुं पदवीं चास्य न शक्यं गरुडादृते ।
 तस्यानिलगतेः पूर्वं समुद्रतटमासतः ॥ ७ ॥
 देवकार्यं कर्तुकामो रावणोऽभ्यागमत् तदा ।
 बलवत्तं तमालक्ष्य राक्षसः पुरुषादकः ॥ ८ ॥
 जितकाशी दुरात्मा स युद्धं देहीति चाब्रवीत् ।
 वानरेन्द्रो राक्षसेन्द्रमब्रवीत् प्रियदुर्मते ॥ ९ ॥